

Pris kr. 1,75

Hefte 1 - 1958

Norsk BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*Problemet
2-åpninger*

Ved årsskiftet

Omkring fordelingskastene

Helge Vinje:

Månedens motspill

Hvorledes meldte ekspertene?

EFOS - de «hårde» farvene

Spilleproblemer

*Ekspertklubben
i ny utforming*

♠ W. B.

♥ BRIDGE — À LA CARTE ♦ ♣

Det er sorg innen svensk bridge. Advokat Emil Henriques — hele Skandinavia «Mille Henriques» — er vandret bort.

Einar Werner har ristet noen dypt følte minneruner over denne bridgens pioner og mæcen innen svensk bridge. Han forteller hvorledes Seth Wennberg og han selv gikk opp til den for dem ukjente advokat og foreslo ham å stille seg i spissen for et nystiftendes svensk bridgeforbund. «Mille» aksepterte øyeblikkelig og fra det øyeblikk var han hjørnesteinen i den vennekretsen som dannet spiren til det nå så mektige og omfattende svenske forbundet. Hva bankier Hefteye har betydd for norsk sjakk betød «Mille» for det svenske bridgeforbundet — ikke minst da det uten noensomhelst resurser påtok seg arrangementet av Europamesterskapet i Stockholm i 1936 hvor bl. a. Ely Culbertson også innfant seg.

«Milles» humor og sans for replikkens kunst var ganske uovertruffen. Personlig husker vi hans glimrende tale ved bykampen i Stockholm mellom Stockholm og Oslo hvor svenskene ledet helt til siste runde og Oslolaget tilslutt knep seg foran med noen få poeng, hvor «Mille» kommenterte den svenske seiersikkerheten med utgangspunkt i Ibsens ord: Ewig eies kun det tapte». Og i sin strålende bok «Resor i riskson» gir Einar Werner et eksempel på Milles rappe tunge. Da Robert Larssen — Wohlin, Kock — Werner og Anulf — Lilliehöök hadde tapt slaget om Verdensmesterskapet i New York 1953 var den amerikanske pressen samstemmig i sine kommentarer om det svenske laget: «Ikke noen særskildt gode bridgespillere, men korrekte spillere og good losers». Dette kommenterte «Mille» på følgende måte under en bridgemiddag: «Man leser i de amerikanske avisene at svenskene var dårlige bridgespillere, men perfekte gentlemen». Tankepause og så kom det: «Vi vet ikke hva som forbauser oss mest».

Intet under at danskene, da de i 1948

arrangerte Europamesterskapet sørget for at «Mille» ble en av de offisielle talerne, selv om de innen dansk bridge disponerer en mengde glimrende talere.

«En noblere, generosere, mer vennselv og humoristisk mann har jeg aldri truffet under mitt omflakkende liv» sier Einar Werner som kjente «Mille» bedre enn noen annen.

Det er sanne ord. Slik vil alltid «Mille» Henriques stå preget i vårt sinn.

Opprinnelsen til ordet «slem» er det franske ordet «shelem» som igjen er en forvanskning av det arabiske ordet «Salaam». Når en spiller i bridgens tidligste dager i Konstantinopel gjorde lilleslem pleiet hans motstandere å bukke for ham, hvilket er en liten hilsen, men hvis han gjorde storeslem ville de reise seg og bøye seg for ham til livet, hvilket er den «store salaam», den store hilsen i Tyrkiet.

Denne historien rant oss ihu da vi overvar følgende tragedie under tredjerundes matchen i NM for lag mellom Astra og Duplikatklubben:

Vi starter med bare å vise Vests kort:

♠ E 2 ♥ E 7 ♦ E K Kn 10 8 6 5 3 ♣ 4

Etter systemet som paret bruker skulle Vest åpnet med 2 ♣. Men da de bruker en konvensjon med obligatorisk svar 2 ruter fra makker (uten hensyn til om makker er positiv eller negativ) betød jo det at Vests kort ville komme på bordet i den høye ruterkontrakten som Vest så i ånden og derfor bestemte Vest seg til å bryte systemet og åpne med 1 ruter.

Motparten passet og makker svarte 1 spar.

4 grand kom det forhåpningsfullt fra vest. 5 hjeter svarte makker.

Selv hadde Vest 3 ess og nå dukket makker opp med 2 til. Vests første tanke var at det måtte være noe galt med kortstokken, men de lot seg jo ikke konstatere for spiller var ferdig. (Forts. side 15).

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 1

Januar 1958

29. årgang

Utgitt av M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Red. W. B. Herseeth, Frogner, 28, Oslo. Tlf. 44 35 30. Sikrest kl. 17—18. - Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

VED ÅRSSKIFTET

Norsk Bridgeforbund står i år over for store og krevende arbeidsoppgaver.

Forbundet har satt alle organiserte Europeiske bridgenasjoner stevne til Europamesterskapet i Oslo i august måned. Fjorårets arrangement i Einar Werner & Co's regi lå jo i en desidert toppklasse og det krever en stor innsats hvis vi skal kunne hevde vår posisjon innen E.B.L. Vårt eget mønsterarrangement fra 1938 med Otto Krefting som turneringsleder forplikter, og alle gode og interesserte krefter bør derfor gi forbundsresident Halle, som er primus motor i dette tiltak, sin beste og mest aktive støtte. Enhver håndsrekning — liten som stor — er velkommen. Det gjelder ikke minst det store problem med assistenter og teknisk hjelp under turneringen, og alle som har anledning til å gi en håndstrekning her vil gjøre Forbundet en tjeneste og selv oppleve å se det hele på aller nærmeste hold. Hvis f. eks. hver av Oslo og omegns mere aktive klubber gikk inn for å «overta» 1 eller 2 kamper hver ville det krevende assistentspørsmål være langt på vei til en lykkelig løsning.

I forbindelse med Europamesterskapet vil det etter vår oppfatning være riktig å gjenvelge hele det sittende forbundsstyre på kommende bridgeting. Forbundsstyret danner nå et innarbeidet «team» i denne forbindelse og det vil neppe bli lett for nye styremedlemmer å gjøre full fyldest for seg i løpet av den relativt korte tid mellom Bridgetinget og Europamesterskapets avvikling. Her taler vi av erfaring fordi vi vet fra vår egen Forbundsstyretid at det tok noen møter å komme inn i de sakene som var halvveis ferdigbehandlet av Forbundsstyret på forhånd. Vi sier dette så klart og så tidlig, fordi vi mener

at det er et spørsmål av stor betydning i år. Det må ikke oppfattes som om vi har forlatt vårt gamle standpunkt som bl. a. kom til uttrykk i et forslag til Bridgetinget i Tønsberg om at det bør skje en sterkere utskiftning av styremedlemmer i vårt forbundsstyre. Vi anser det for en stor fordel om styreplassene gikk mere på omgang mellom kretsene. Som det nå er — hvor vi har opplevet at styremedlemmer har sittet i f. eks. 14 år i trekk — blir de kretser som ikke er representert i forbundsstyret ofte uten reell sjanse til å bli representert. Vi har i årenes løp vært vidne til hvilken fordel og hvilken inspirasjon det har vært for enkelte kretser å ha sete i forbundsstyret. Det er jo ganske naturlig at en slik krets får den aller nærmeste og beste kontakt med selve livsnerven i vår organisasjon. Derfor bør en ordning som f. eks. den K.N.S. praktiserer hvoretter et styremedlem etter et bestemt antall år — f. eks. 4 år — etter lovene ikke kan gjenvelges, bidra sterkt til at de forskjellige kretser i tur og orden såvidt mulig tar sete i forbundsstyret, også ha sin aktualitet innen vår egen organisasjon. Nettopp i år hvor alle hensyn taler for å gjenvelge det sittende forbundsstyre, er det etter vår oppfatning riktig å gi uttrykk for et slikt prinsipielt syn på valgbarheten og overveie om en slik reform vil kunne bidra til å knytte vår organisasjon fastere sammen. Det er jo det som er det springende punkt og som vi alle er interessert i å bidra til. Velger vi ikke å ta spørsmålet om valgbarhet inn i våre lover, blir det derimot de enkelte styremedlemmer som selv får avgjøre når de ønsker å vike sete til fordel for nye krefter. Det er et ansvar som forplikter og det kan lett føre til at en dyktig og ansvars-

William B. Herseth:

Problemet 2-åpninger.

Det hersker ingen tvil om at utviklingen går mere og mere bort fra de gamle, sterke 2-åpninger, som krav til utgang. De gjorde sin entre i Culbertsons system som motvekt mot Vanderbilts og Lenz mere eller mindre svake 2-åpninger, og da Culbertson seiret, så seiret også de sterke 2. Men det forhindret ikke at de aller fleste av de systemer som etterhvert tok kampen opp mot Culbertson (The 4 Aces, Vienna, 2 Club, Acol, Marmic osv.) droppet de sterke 2. Tross en heroisk kamp mot svake 2, måtte bridgekongen tilslutt bøye unnav og innføre de svake 2 som et valgfritt tillegg til sitt eget system. Vi må helt tilbake til Blackwoods gjennombrudd for å finne en tilsvarende parallell.

Det er en kjent sak at de sterke 2 forekommer altfor sjelden til å få lov til å legge beslag på — ja rett ut sagt legge dødt — hele 2-treksregistret. Men dertil kommer at de tildels rent teknisk er underlegne vis a vis en kunstig, sterk 2-klover åpning. Det gjelder de tilfellene hvor trumffarven er spar eller hjerter og 2-åpnerens makker er negativ. Følgende enkle meldingsforløp taler for seg selv:

Nord	Syd
2 ♠	2 gr.
3 ♠	

Sammenlign dette med:

Nord	Syd
2 ♠	2 ♠
2 ♠	

I siste tilfelle har Syd anledning til å vise en hvilkensomhelst ny farve uten å passere 3 grand. Eller også kan han gradere sin spar-

bevisst tillitsmann trekker seg tilbake for tidlig, nettopp for ikke å ville bli mistenkt for å holde på taburetten. Derfor er vi av den avgjorte oppfatning at det beste ville være å få maksimal funksjonstid fastsatt i lovs form. Det hyggeligste ville i tilfelle være at initiativet i et slikt spørsmål kom fra forbundsstyret selv.

støtte og styrke gjennom meldingene 3 og 4 spar. Overfor øvede spillere, som er så dyktige spørremeldere, er det heller ikke nødvendig å gå nærmere inn på hva en innspart melderunde kan bety. Kort sagt — med spar og hjerter som trumf er de sterke 2-åpninger teknisk underlegne. Med ruter og klover som trumf er stillingen likeverdig.

Selv om de fleste som sagt er klar over at de gamle sterke 2-åpninger er urasjonelle i moderne konkurransebridge, så betyr slett ikke det at man er enige om hva som skal komme istedet. Bridgehistoriens flora av forskjellige varianter er rikholdig nok. *Marmic* og *EPOS* har sine fordelingsåpninger på 4-4-4-1 og 5-4-4-0 som forutsettes så kjente at det ikke kan være nødvendig å gå nærmere inn på dem. *Acol* og *Baron* har sine fordelingssterke 2-åpninger på minst 8 spillestikk, men da hånden skal være helt ensidig, mangler de en sterk åpningsmelding for 2-setere fordi 2 klover er ren kravåpning til utgang (på en enkelt unntagelse nær). Derfor må temmelig sterke 2-setere åpnes med 1 trekk i farve. Vi er enige med Lars Derkert i at «De här öppningarna är kanskje icke alltid så lyckade», men ikke desto mindre er de betydelig mere effektive enn det gamle paradenummeret med sterke 2.

På vår vei gjennom 2-åpningenes rike flora, kan det ha sin interesse å studere de 2-åpningene som lagene brukte i det siste VM.

Vi noterer oss først at ingen av spillerne brukte de gamle sterke 2-åpningene.

Italienernes 2-åpninger ble avgitt på 2-setere. Her er de 4 eksempler på italienske 2-åpninger som forekom:

♠ 10 9 ♥ K Kn 9 7 5 ♦ D ♣ E D 8 7 4

Belladonna åpnet i første hånd med 2 ♥.

Helen Sobel åpnet på samme hånd med 1 ♡. Italia vant 40 poeng på spillet.

♠ E K 8 7 6 ♡ 8 ♦ Kn 7 2 ♣ E D 7 4

Belladonna åpnet i fjerdehand med 2 spar. Helen Sobel åpnet med 1 ♣. Uavgjort.

♠ K 10 9 5 3 ♡ D 8 ♦ E 2 ♣ E 9 4 2

Belladonna åpnet i førstehand med 2 ♠. Ogust åpnet med 1 ♠. Uavgjort.

Det siste eksemplet var dette:

Øst gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ 9 8 5	N V S O	♠ Kn 10 7 4 2
♡ 3		♡ E D 10 9 8
♦ 7 4		♦ Kn
♣ K D 10 7 5 4 2		♣ Kn 8
	♠ D	
	♡ K Kn 5 2	
	♦ E K 9 6 5 3	
	♣ 9 6	

Meldingene i åpent rum:

Øst	Syd	Vest	Nord
Siniscalco	Goren	Forquet	Sobel
2 ♠	Dobl	pass	3 gr.
pass	pass	4 ♣	pass
pass	4 ♦	pass	6 ♦
pass	pass	pass	

Og i det lukkede rummet:

Øst	Syd	Vest	Nord
Koytchou	Avarelli	Leventritt	Belladonna
pass	1 ♡	4 ♣	4 ♦
pass	5 ♦	pass	6 ♦
pass	pass	pass	

I det åpne rommet startet Forquet med ♡ 3, Siniscalco stakk med esset og returnerte ♡ 8 til stjeling. 1 bet.

I det lukkede rommet åpnet Koytchou med ♡ E, men så skiftet han til ♣ Kn og kontrakten sto. Dermed ga spillet Italia en gevinst på + 1 470.

Personlig mener vi at slemmen skal meldes om den betes ved stjeling fordi Øst har esset i den farven makker har singleton. Ser vi på meldeseriene, så er det tydelig at italienerne i lukket rom tross sperrmeldingen, marsjerer lett og enkelt i slem. Goren — Sobel stanser derimot først på 3 grand, men Forquets gjenåpning av meldingene gir dem en ny sjanse og da melder de slemmen. Det er selvsagt ikke riktig

å se 2-åpningen isolert, man må bedømme hele det meldingsforløpet som den innleder. Forquets gjenåpning er sannsynligvis basert på en noe sterkere 2-åpning hos makker. De foran nevnte eksempler holder nemlig alle 14, 14 og 16 Gorenpoeng, mens Siniscalco her bare har 11. Er Øst noe sterkere, vil risikoen for slem være tilsvarende mindre og dette må man ta med i vurderingen.

Rent tallmessig vant italienerne altså 1 510 poeng på sine 2-åpninger. Det er jo en vurderingssak hvorledes man vil bedømme det siste spillet, men all den stund lilleslem i ruter ble meldt ved begge bord, foreligger det etter vår oppfatning her ikke en meldeavgjørelse, men en spillefeil. Under den forutsetningen må konklusjonen bli at italienerne i en kamp som ble vunnet med hele 10 150 poeng i realiteten bare tok hjem 40 poeng på sine 2-åpninger, og det er jo ingen overveldende suksess.

♠ ♡ ♦ ♣

Mens det bare var 2 av de italienske spillerne som fikk anledning til å bruke sine 2-åpninger i tilsammen 4 spill, så viste det seg at samtlige amerikanske spillere brukte svake 2-åpninger i tilsammen 26 spill. Frekvensen var altså betydelig større, hele 11,6 % av det samlede antall spill.

Amerikanernes samlede tap på disse 26 spillene utgjorde 830 poeng. Men da 11,6 % av det samlede tap på 10 150 poeng utgjør 1 150 poeng, vil det si det samme som at amerikanerne på sine samtlige svake 2-åpninger slapp fra det med bare noe bortimot 2/3 av sitt vanlige gjennomsnittlige tap. Det er tallenes tørre tale uten noesomhelst hensyn til hell eller uhell, feilspill og meldetabber.

Forlater vi de tørre tallene og ikke tar hensyn til 3 større svingspill hvor direkte feil ga ufortjente sving (de to minste i favor av italienerne og det største i favor av amerikanerne) så blir resultatet at amerikanerne tapte 530 poeng på 23 spill. Da det tilsvarende prosentvise tapet skulle ha vært 1 040 poeng, vil det si det samme som at amerikanerne isåfall er nede på omkring 50 % av normaltaper.

Uansett hvorledes vi snur og vender på det, er det iallfall klart at amerikanerne klarte

seg bedre med svake 2 enn de gjorde det i samtlige andre spill.

Foretar vi imidlertid en nærmere analyse av det amerikanske lagets 2-åpninger, så kommer vi til ganske bemerkelsesverdige resultater. Det viser seg nemlig at tapet skyldes en gruppe på 5 hasardiøse, ukorrekte svake 2-åpninger (avgitt på bare 6, 7 og 8 Gorenpoeng). Disse 5 hasardspillene ga tilsammen et tap på 1160 poeng. Til gjengjeld ga den korrekte gruppen på 21 svake 2-åpninger et overskudd på 330 poeng i en kamp over 224 spill hvor amerikanerne ble utklasset med hele 10150 poeng. Vi har sett bort fra alt som heter uhell og skjønnsmessige vurderinger tiltross for de åpenbare feil som forekom ikke bare i de foran nevnte 3 svingspill, men også i flere mindre spill hvor en smule mere safe spill ville gitt amerikanerne verdifulle plusspoeng istedetfor minuspoeng. Etter vår personlige oppfatning er derfor det tallmessige resultatet for beskjedent, men tallene har iallfall den ubestridelige fordel at det ikke kan benektes at de svake 2 besto prøven under VM og faktisk dannet et av amerikanernes sterkeste våpen mot italienerne. Det burde mane noen hver til ettertanke. Kanskje de svake 2 — korrekt anvendt — allikevel er verdifulle og effektive?

Korrekt anvendt, ja! Her er vi ved noe av det fundamentale. Det er ingen tvil om at de svake 2 er kommet i miskreditt som følge av alt det rot og de mange hjemmepatenterte varianter som har sett dagens lys. Ingen skal være forbauset over at sporene skremmer etter alle mistakene. Derfor er det helt nødvendig å ofre denne siden av saken tilstrekkelig oppmerksomhet for vi går over til å detaljbehandle de svake 2-åpningene.

Dengang Schenken og The 4 Aces lanserte de svake 2, var Culbertsons sterke 2-åpninger enerådende. Navnet «svake 2-åpninger» var derfor en naturlig motvekt og et naturlig skille fra de gamle, sterke 2.

Historisk er altså navnet utvilsomt riktig — faktisk er det utvilsomt like galt og mislykket. Det skapte nemlig en mere eller mindre ubevisst innstilling hos spillerne om at det primære ved de svake 2 var deres

svakheter. Og dermed varte det heller ikke lenge før «svakheten» ble drevet altfor langt, ja rent ut sagt in absurdum. Mange spillere hadde den oppfatningen at bare de satt med f. eks. knekten syvende så var tiden inne for en svak 2-åpning for nå var de da virkelig svake! Sålenge forsvaret mot de nye svake 2-åpningene var mangelfullt og folk flest ikke hadde lært at dobling burde være straffedobling og grand fungere som opplysende dobling, slapp åpnerne ikke alene smertefritt fra det, men oppnådde ofte en viss suksess ved den forvirring og uro som slike svake 2-åpninger kunne skape innen fiendens leir. Men mot et organisert forsvar ble det etterhvert knall og fall for slike 2-åpnere — og dermed begynte sporene å skremme. Det ble doblede betet. På den annen side hadde den svake 2-åpners makker det alt annet enn morsomt hvis det var han som hadde hovedtyngden av kortene. For hans problem var: *Hvor svak er min makker?*

Nå er det ganske klart at hvis spillere som bruker de gamle sterke 2-åpningene plutselig fant ut at de ville senke kravene til åpningsmeldingen ned til 5 eller 4½ honnørstikk med den følgen at det ble bet i utgangskontraktene, ja da ville alle være klar over at det ville være uriktig å legge skylden på de sterke 2-åpningene. Man må jo klart skille mellom bruk og misbruk. Det samme gjelder selvfølgelig også de såkaldte svake 2. Men her er det at den historisk riktige, men faktisk feilaktige etiketten «svake» kommer inn og fullstendig blander begrepene. Grensene mellom korrekte og ukorrekte svake 2-åpninger blir helt utvisket — og de derav følgende misforståelser bringer de svake 2 i miskreditt. Amerikanske forfattere hevder at hvis denne etiketten «svak» ikke hadde vært påheftet 2-åpningene, så ville de villeste utskielsene ikke forekommet, og det kan være noe i det. Med sin sans for «slogans» har amerikanerne formet slagordet: «De er ikke så svake». Det sier adskillig!

Personlig har vi spilt svake 2 helt siden 1942. Avskåret fra impulser fra utlandet, som vi dengang var, tok bridgeteorien i Norge et sterkt oppsving. Utspill ess fra ess, konge kom dengang frem, 3 grand som slemoppfordring etter at makker hopper

i edel åpningsfarve likeså. Vienna utviklet seg raskt og min daværende makker Knut Palmstrøm lanserte de svake 2. Senere viste det seg at han uten å kjenne The 4 Aces 2-åpninger fulgte de samme linjene. De svake 2 oppviste straks glimrende resultater. Mitt første bekjentskap med dem virket iallfall særdeles overbevisende:

♠ D 7 3 ♥ 7 ♦ 9 7 5 3 2 ♣ 8 7 4 2

Med alle i faresonen åpnet Palmstrøm med 2 spar. Annenhånd dobbel og så var det min tur til å melde. Makker har ca. 6 stikk. Han har ikke noen ordinær åpning og en stor del av sin honnørstyrke i spar. Det er ganske klart at motparten har minst utgang, kanskje slem. 4 spar kan ikke bli særlig dyrt, og det ble min melding. Dermed var motparten utmanøvrert og de klarte ikke å melde den storeslemmen som uten vanskelighet ble meldt ved det annet bord. Maken til effektiv stampeteknikk var oss tidligere ukjent.

Veien framover var — det innrømmer jeg åpent — ikke bare brolagt med suksess. Vi lærte etterhvert av bitter erfaring at de svake 2 er som en trampoline: Man innbyr sin makker til å ta sats, og følger han invitasjonen og hopper kraftig til, så faller han og slår seg både stygt og ettertrykkelig hvis ikke de svake 2-åpningene holder hva de lover. Derfor finnes det nå heller ikke noen andre meldinger innen hele vårt melderegister, som vi behandler med store nøyaktighet og presisjon — spørremeldinger i k k e unntatt! Sålenge man ikke har lært seg å bruke de svake 2 med presisjon, bør man avgjort la være å bruke dem. Det er et virkelig godt råd, fordi det nemlig paradoksalt nok er 2-åpnerens m a k k e r og ikke motparten, der i så fall blir den svake 2-åpnings offer!

Det er ikke bare sjansetagningen og omtrentligheten som må bort, det er like meget det strukturelle grunnsynet som må i stopeskjeen, skal man ha den fulle nytte og glede av de svake 2. De svake 2 er nemlig ingen sperremeldinger i seg selv, selv om en åpning på 2-trinet ikke kan frakjennes en viss ubehagelig sperrervirkning overfor motparten. De svake 2 er derimot o f f e n s i v e

meldinger, som oppfordrer makker til å sperre hvis han kan, og *det er først gjennom makkers melding at jernteppet faller*. Herav følger at makker øyeblikkelig skal foreta en full utmelding av kortene, hvis han vil stampe. Men skal han kunne gjøre det, må 2-åpningen være presis og holde hva den har lovet. Den eksakte avgrensning av 2-åpningens innhold bevirker også at det ikke blir noe handicap for 2-åpneren og hans makker at meldingene starter på 2-trinet — det er bare motparten som får det verre.

♠♥♦♣

Når vi nå har klarlagt 2-åpningenes struktur, kan det passe å gå løs på detaljene.

En svak 2-åpning skal normalt inneholde fra 10—13 Gorenpoeng. I tredjehånd utenfor sonen kan 2-åpningen senkes til 9 poeng. I faresonen strammes kravene til 11—13 poeng, med adgang til å åpne på 10 poeng i tredjehånd. Uttrykk i honnørstikk vil en 2-åpning strekke seg fra 1½ til 2½ honnørstikk og 5—6 spillestikk, men vi anbefaler å bruke poengberegningen da den gir et nøyaktig uttrykk for honnørstyrke + fordeling.

Populært sagt vil det si at de svake 2-åpningene omfatter de fleste av de «nester-åpningskortene» som vi kvier oss for å passe på, men som samtidig gir oss dårlig samvittighet overfor makker hvis vi avgir en åpningsmelding på 1 trekk.

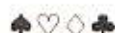
Men i og med at de svake 2 fjerner alle disse veldig fristende «lettvektsåpningene» fra 1-trinet, blir til gjengjeld alle 1-treks-åpninger klarere og mere eksakte. Det er en ikke uvesentlig fordel ved de svake 2.

I fjerdehand forekommer aldri noen «svak» 2-åpning. Har man ingen normal åpning, består selvfølgelig det beste forsvaret i simpelthen å passe ut kortene. Derfor representerer en 2-åpning i fjerdehand en fullverdig åpningshand med ganske betydelig spillestyrke (herom senere).

Grunnlaget for en svak 2-åpning vil alltid være selve trumffarven. Det er jo den vi skal leve av og det er jo den makker baserer sine beregninger på. Derfor stilles det meget bestemte krav til denne farven. Den må enten være på 6 kort med 2 honnører eller

også bestå av en *meget sterk 5-kortfarve* som E K D x x. Klikker det på trumfarven, skal man ikke forbauses over at det går galt. Her kan det være verd å notere seg Schenkens kloke ord om at hvis han er i tvil om hvorvidt han skal åpne med 2 eller ei, så sier han *pass*. Det er hans uttrykk for kravet til presisjon.

De svake 2-åpningene resulterer ofte i en hissig, forsert kamp om kontrakten, særlig i de tilfellene hvor begge parter er noenlunde likeverdig sterke. Motstanderne vil nødvendig la seg slå ut av en melding som de vet er avgitt på liten honnørstyrke, men god fordeling. Det blir lett noe opprevet over meldingsforløpet, det hårdmeldes og det skapes lett sving. I de 30 spillene i VM hvor det forekom en 2-åpning, ble det således forskjellig sluttmelding i hele 19 spill — altså praktisk talt 2/3 av spillene. Den som — etter å ha meldt sine kort helt ut — kan kunsten å passe (eller doble) hvis motparten sprenger sine kort i mere eller mindre desperat kamp mot de svake 2, vil ta hjem poeng. Et meget godt hjelpemiddel for makker er regelen om at den svake 2-åpning alltid skal inneholde minst 1 defensiv stikk, kanskje 2, men aldri 3 defensive stikk.

La oss nå se på noen eksempler på korrekte svake 2-åpninger. Istedetfor å konstruere eksempler, holder vi oss utelukkende til åpningshender fra VM.

11 poengs åpninger:

♠ 8 2 ♥ K D 8 6 5 2 ♦ 8 ♣ K 9 5 4

Leventritt åpnet i faresonen med 2 ♥. Gevinst 30 poeng.

♠ 10 6 3 ♥ 9 ♦ E K 10 6 4 2 ♣ D 6 2

Koytchou åpnet i faresonen med 2 ♦. Tap 340 poeng.

♠ K 9 3 ♥ Kn 10 9 ♦ K D 10 9 8 5 ♣ 9

Seamon åpnet i faresonen med 2 ♦. Uavgjort.

♠ Kn 8 ♥ D Kn 8 5 3 2 ♦ K D 10 ♣ 9 5

Ogust åpnet utenfor sonen med 2 ♥. Tap 220 poeng.

12 poengs åpninger:

♠ D 2 ♥ E 10 ♦ K Kn 10 6 5 2 ♣ 8 7 3

Koytchou åpnet med 2 ♦. Alle i sonen. Gevinst 720 poeng.

♠ E K 9 4 2 ♥ 10 9 8 3 ♦ K 10 ♣ 7 6

Ogust åpnet med 2 ♠. Motparten i faresonen. Gevinst 300 poeng.

Dette er en interessant hånd fordi det er en hånd som man nodig sier pass med selv om den etter Goren er en tanke for svak til å åpne på.

13 poengs åpning:

♠ E D Kn 10 7 ♥ 5 2 ♦ K 7 3 ♣ D 9 6

Helen Sobel åpnet med 2 ♠. Motparten i sonen. Tap 50 poeng.

Med sin sterke trumfarve representerer denne hånden faktisk en tillatt 1-trekks-åpning etter Goren. Allikevel velger Helen Sobel å åpne med 2 og studerer man hånden så gir igrunnen 2-åpningen et meget presist bilde av den.

15 poengs åpning:

I åpningsrunden under matchen — spill nr. 6 — åpnet Ogust (hvis slaggermeldinger avgjorde de amerikanske kvalifiseringskampene til VM) i faresonen med 2 ♥ på denne måten:

♠ — ♥ K D 8 6 5 2 ♦ D Kn 3 ♣ K Kn 6 4

for like etter — i spill nr. 12 — å åpne med 2 ♦ på 8 poeng. Det er jo meget mulig at det var ment som en taktisk manøver for å bane veien for svakere 2-åpninger senere. På den annen side satt Ogust i tredjehånd og måtte regne med sparstyrke i fjerdehand, slik at han ønsket å vanskeliggjøre motpartens meldinger. Selv om hånden etter Goren holder 15 poeng, så er det ikke mere enn 2½ honnørstikk (inkl. renonsen) etter honnørstikkberegningen. Ogust vant 80 poeng på spillet.

Som følge av at man bruker svake 2-åpninger i spar, hjerter og ruter, blir 2 kløver den sterke åpningsmeldingen. Best er det å bruke 2 kløveråpningen som krav for 1 runde, slik at åpneren må *hoppmelde* i annen melderunde i de få tilfellene hvor han sitter med helkravsåpning. Kombinert med glimrende søkemeldinger blir da 2 kløveråp-

HELGE VINJE:

Månedens motspill

I en innledende runde i årets bedriftsmesterskap i Oslo forekom følgende spill:

♠ 8 6 3 ♥ K D 8 5 2 ♦ K Kn ♣ K 7 4	<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ 9 4 2 ♥ E Kn 10 7 ♦ 7 5 3 ♣ D 6 2
N	Ø					
V	S					
♠ Kn 10 ♥ 4 3 ♦ E D 10 4 2 ♣ Kn 9 8 5	<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ E K D 7 5 ♥ 9 6 ♦ 9 8 6 ♣ E 10 3
N	Ø					
V	S					

Meldingsforløpet var:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♥
2 ♠	3 ♠
4 ♠	

Utspill kløver 9.

Fra bordet ble lagt liten kløver, Øst Damen og Syd Esset. Så fulgte hjerter til

MED FORDELINGSSIGNALET

Damen på bordet, og Øst stakk med Esset. Han returnerte kløver, tieren hos Syd, Knekten hos Vest og bordet tok Kongen. Nå spilte Syd seg inn på trumf Ess og trakk ruter mot bordet. Vest stakk med Esset og tok sitt kløverstikk. Situasjonen var nå:

♠ 8 6 ♥ K 8 5 2 ♦ K ♣ —	<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ 9 2 ♥ Kn 10 7 ♦ 7 5 ♣ —
N	Ø					
V	S					
♠ Kn ♥ 3 ♦ D 10 4 2 ♣ 5	<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ K D 7 5 ♥ 9 ♦ 9 8 ♣ —
N	Ø					
V	S					

Øst — Vest brukte fordelingskast, og på dette tidspunkt var derfor fordelingen klar

(Forts. side 16).

ningen et ypperlig hjelpemiddel som dekker både hel- og halvkravsåpningene og jevne eller ujevne fordelinger. Men det vil fore for langt å gå i detaljer her. Det som vi vil understreke er at den svake 2-åpning i kløver flyttes opp på 3-trinet. Med 11 poeng åpnet derfor Goren med 3 ♣ på:

♠ 9 4 2 ♥ — ♦ Kn 7 4 2 ♣ E D Kn 8 6 2

Uavgjort spill.

De som er vant til å betrakte de svake 2-åpningene som rene svakhetsmeldinger, vil kanskje være noe forbauset over at utviklingen har stabilisert de svake 2 som fordelingsåpninger i grenselandet like under ordinære 1-treksåpninger. Det lyder nesten som et paradoks at de svake 2-åpningene er så handlekraftige nettopp fordi de ikke er så svake, men dette paradokset rummer faktisk kjernen i 2-åpningene. Det er meget av en bulldozer over en svak 2-åpning der den brøyter seg vei, og det er ofte veldig vanskelig for motstanderne å avgjøre om

de skal forsøke å stå imot eller overlate bulldozeren valplassen. Den riktige avgjørelsen avhenger nemlig ikke så sjelden av om det er tredje eller fjerdehand som har «the balance of power». Resultatene i VM går iallfall sterkt i favør av solide svake 2-åpninger:

Styrke:	Antall:	Total-Resultat:
15 p	1	+ 80
13 »	3	+ 350
12 »	4	+ 570
11 »	7	+ 870
10 »	5	+ 200
9 »	1	0
8 »	3	÷ 660
7 »	1	÷ 470
6 »	1	÷ 30

Tabellens tørre tall viser med all ønskelig tydelighet at det var de sterkeste av 2-åpningene (fra 12 og oppover) som scoret (ialt 1 000 poeng) mens det var de undervektige 2-åpningene i bunnen av tabellen (fra 8 og nedover) som tapte poeng (1 160). Tendensen er helt klar. (Forts. neste nr.)

Hvorledes melder De og Deres makker —

og hvorledes melder ekspertene ?

Det skulle i grunnen være ganske interessant å vite hvilken kontrakt De og Deres makker kom frem til?

I Verdensmesterskapet ble nemlig spillet uavgjort — men det var det ganske sikkert ingen av spillerne som et øyeblikk tenkte seg muligheten av før de fikk sammenlignet resultatene!

La oss først ta hele fordelingen:

<p>♠ 4 3 2 ♥ E Kn 7 2 ♦ — ♣ E D Kn 8 5 4</p>	<p>♠ E 9 7 ♥ 8 4 3 ♦ Kn 10 4 2 ♣ K 9 2</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>♠</td></tr> <tr><td>V</td><td>♥</td></tr> <tr><td>S</td><td>♣</td></tr> </table>	N	♠	V	♥	S	♣	<p>♠ K Kn 10 8 ♥ K D 6 ♦ E D 8 ♣ 10 6 3</p>
N	♠								
V	♥								
S	♣								
	<p>♠ D 6 5 ♥ 10 9 5 ♦ K 9 7 6 5 3 ♣ 7</p>								

Uten noensomhelst innblanding fra motparten havnet Leventritt — Koytchou i den triste kontrakt av 4 spar. Det gikk slik for seg:

<p>Vest Leventritt</p> <p>1 ♠ 2 ♠ 4 ♣</p>	<p>Øst Koytchou</p> <p>1 ♠ 3 gr. 4 ♣</p>
---	--

Vi er ikke enig med Leventritt i hans melding 2 ♠. Vi hadde gjentatt kløverfarven, for det hender jo av og til at kontrakter kan spilles i kløver også. Hans dårlige samvittighet viser seg når Koytchou hopper i 3 grand.

På den annen side kan jo også Koytchous

4 sparmelding diskuteres all den stund makker løper fra 3 grand, men ikke søker tilflukt i 4 spar. Hvis ikke Koytchou har grunn til å tro at makker frykter ham som en anerkjent psykisk melder, bør han ta advarsel av tegnene i sol og måne og heller høyne sin makker til 5 kløver enn gjenta sin korte sparfarve.

Italienerne var langt mere farverike:

Vest Chiaradia	Nord Seamon	Øst D'Alerio	Syd Helen Sobel
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	3 gr.	pass
4 ♣	pass	4 ♦	Dobl.
4 ♠	pass	4 gr.	pass
5 ♣	pass	5 ♥	pass
6 ♣	pass	pass	pass

Italienernes meldinger tør vi ikke påta oss å fortolke, men sluttmeldingen er iallfall meget sjanserik. Spillet vinnes hvis kløverfinessen lykkes og spilleren tar riktig sparvariant. Kanskje noe meget forlangt, men så helt uten sjanser er altså ikke slemmen.

Chiaradia fikk det imidlertid lett. Med trumf kongen i reserve startet Seamon med ♠ E etterfulgt av ♠ 9. Chiaradia gikk opp med ♠ K og kastet sin siste spar på ♦ E for han tok kløverfinessen. Resultat 1 bet.

Ved det andre bordet ble utspillet ♣ 7. Leventritt stakk med esset og tok sparfinessen. Hjerter tilbake bragte Leventritt inn og han fortsatte med spar. Nord stakk med esset, tok for ♣ K og lot makker få stjeling. 1 bet.

Vi vil ikke kritisere Leventritts spillføring. Han tar den normale sparfinessen. Men se litt på spillet hvis han går opp med ♠ K i første sparspill. Det byr på interessante varianter.

Norsk Bridgemagasin

Fra 1. januar 1958 blir kontingenten for Norsk Bridgemagasin kr. 15,—.

For klubber med minimum 10 medlemmer innsendt samlet kr. 10,— pr. medlem.

Løsningene på spilleproblemene i nr. 10

♠ 6	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 7 3
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E K D 7 6	♥ 4 3										
♦ E 5 3	♦ D Kn 7 6										
♣ K Kn 8 4	♣ E D 6 3 2										

Kontrakt 6 kløver. Utspill Ru 4 fra syd.

Ruterfinessen gir 50 prosent sjanse, 3 — 3 sits i hjerter gir derimot bare 36 prosent sjanse og derfor kan De ikke regne med å få kastet rutertaperne på hjerterne. Men da 4 — 2 sits gir 48 prosent (og 3 — 3 sits 36 prosent) har De 84 prosent sjanse for å bli kvitt spartaperne. Hvis trumfen ikke sitter verre enn 3 — 1 (90 prosent sjanse!) vil Deres beste spilleplan være:

Ta ruter E. Trumf 2 ganger. Spill så 3 ganger hjerter med stjeling av tredje hjerterspill. Inn på bordet på trumf og 2 hjerterrunder gir nå avkast for sparene. De avgir nå bare 1 ruterstikk og vinner spillet. Legg merke til at Deres kjennskap til prosent sjansene ga Dem en 85—90 prosent vinnarsjanse. Derfor bør De studere denne tabellen som vi av praktiske hensyn har forenklet bare til å omfatte det vesentlige.

De og makker har 6 KORT.

Motpartens fordeling:

4—3	62 %	Øvrige fordelinger:
5—2	31 %	7 %

Huskeregul: 4 — 3 fordelinger er dobbelt så sannsynlig som 5 — 2 fordelingen. Andre fordelinger teller ikke.

De og makker har 7 KORT.

Motpartens fordeling:

4—2	48 %	Øvrige fordelinger:
3—3	36 %	16 %

Huskeregul: 4 — 2 fordeling gir omtrent 50 prosent sjanse, mens 3 — 3 bare gir omtrent 1/3 sjanse. 5 — 1 fordeling gir 15 prosent mens 6 — 0 ikke teller.

De og makker har 8 KORT.

Motpartens fordeling:

3—2	68 %	Øvrige fordelinger:
4—1	28 %	4 %

Huskeregul: Mer enn dobbelt så stor sjanse for 3 — 2 fordeling som 4 — 1 fordeling. 5 — 0 fordeling teller ikke.

De og makker har 9 KORT.

Motpartens fordeling:

3—1	50 %	Øvrige fordelinger:
2—2	40 %	10 %

Huskeregul: Noe større sjanse for 3 — 1 enn for 2 — 2 fordeling. 4 — 0 fordeling teller lite.

De og makker har 10 KORT.

Motpartens fordeling:

2—1	78 %
3—0	22 %

Huskeregul: Overveiende sjanse for 2—1 fordeling.

De og makker har 11 KORT.

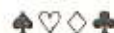
Motpartens fordeling:

1—1	52 %
2—0	48 %

Huskeregul: Noenlunde like sjanser.

Hvis det er 2 honnører hos motparten vil de sitte fordelt 52 prosent av tilfellene og være på samme hånd 48 prosent av tilfellene. Det vil si at de i 24 prosent av tilfellene vil sitte på en bestemt hånd og 24 prosent på motsatt hånd.

Tillegg

♠ E 9 7 6 5	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ K 4 2
		N									
V			Ø								
		S									
♥ K 8 4 2	♥ E D Kn 10 6										
♦ E 4	♦ D 5										
♣ 10 6	♣ 9 7 3										

Hvis det skal være noen mening i motpartens spill, må De plasere Syd på ruter K. Deres beste sjanse er å spille på delvis eliminasjon. Fordelingen 3 — 2 forekommer jo i 68 prosent av tilfellene. Men De bør legge liten ruter fra Øst og stikke med esset. De håper å ta ut trumfen i 2 runder, stjele en kløver, ta spar E og spar K og sette motparten inn i ru-

ter. Nå ser De poenget med å beholde ruter D. Det er bare 1 av motstanderne som kan stikke damen, men har De holdt den lille ruteren, vil begge motstandere ha sjanse til å komme inn og den delvise eliminasjon blir virkningsløs.

Bridgebøker

VI HAR PÅ LAGER:

Aftenbladets bridgebibliotek, 6 bind å kr. 3,40. (Kan kjøpes enkeltvis.)

Aftenbladets nye bridgeserie 1-3 a kr. 3,50 pr. b.

Bøe: «Revidert Vienna». Kr. 10,85. ib.

Kaalund-Jørgensen: «Bridgens Luner». Kr. 9,90.

Nielsen Aksel J.: «100 nye modspill i bridge». Kr. 13,50.

Toustrup: «Meldinger i kontraktbridge». Kr. 4,10.

Toustrup: «Spillet i bridge». Kr. 4,30.

—»— «Nem bridge». » 8,25.

Werner: Resor i Riskzon. Kr. 24,35

Terence Reese: «Europamästare spelar bridge». (Oversatt av Werner.) Kr. 15,50.

Porto for en bok kr. 0,60. Porto i oppkrav kr. 1,25.

Jannersten: «Boken om skvis». Innb. kr. 23,50.

Jannersten: «Vi spelar tävlingsbridge». Budgivning-Spelföring-Motspel. Nytt opplag. Pris kr. 25,95.

Jannersten: «Speltekniken i bridge». Kr. 25,95.

Jannersten: «Kurs i kontraktbridge». Kr. 25,95.

Jannersten: «Efos-sangen». Kr. 5,40

Bøe, Elfwin, Jannersten: «Tävlingsledaren». Håndbok for turneringsledere. 256 sider innb. i shirting. Kr. 31,10.

NORSK BRIDGEMAGASIN

Kongensgt. 4 — Oslo.

♠ D 5
♥ E 8 3
♦ D 10 9 6 4
♣ D 10 2

♠ E K 6 3
♥ 2
♦ E K Kn 7 5
♣ E 6 5

Øst spiller 7 ruter. Nord har meldt hj.

Skal De vinne må det blir på skvis. Sitter kløver K sammen med (minst) 4 spar er det enkel skvis som er ute og går.

Men har De sett tilleggssjansen? Nord bør ha kløver K for sin melding, men med den lange hjerterfarven som han er markert med, vil sjansen for 4 spar være liten.

Spiller De imidlertid kløver D tvinger De Nord til å dekke og hvis nå Syd har kløver Kn har De overført skvisen til ham! De stjeler 2 hjerter, tar all trumfen og situasjonen blir:

♠ D 5
♥ —
♦ —
♣ 10 2

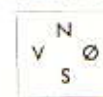

♠ E K 6 3
♥ —
♦ —
♣ —

Har nå Syd lengden i spar kan han ikke holde kløverknekt!

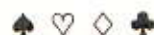
♠ —
♥ E D 10 7 6 2
♦ 3
♣ E K 7 6 3 2

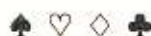

♠ K 10 6 4 2
♥ 9 3
♦ E Kn 5 4
♣ Kn 5

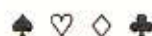
Syd spiller 6 grand etter å ha åpnet med 1 sp. Utspill ru 7. Øst tar ru E. Hva skal han returnere?

Syd må ha spar E D og ruter K, men det er tydelig for Øst at spillet ikke kan vinnes uten å godspille Nord's hånd. Har Syd 2 små hjerter vil han kunne knipe opp Vests hjerterhonnører ved dobbeltfinesse forutsatt han kan komme inn på egen hånd 2 ganger. Har Syd 2 innganger i kløver, nytter intet, men har han f. eks. D x eller 10 x x vil han få en innkomst for lite forutsatt at ikke motparten forærer ham en gratis innkomst i spar eller ruter. Kløver tilbake (kløver 5 er best) heter motspillet.

EFOS

De hårde farvene.

Vi behandlet forrige gang overføringsbudet 2 ruter til de myke farvene hjerter og kløver og skal denne gangen ta for oss overføringsbudet 2 hjerter som søker de hårde farvene (spar/ruter) altså:

Nord	Syd
1 gr.	2 ♥

Vi husker at hele 2-trekkregistret hos svarhånden etter grandåpning er forbeholdt kunstige meldinger og at 2 hjerter altså som nevnt søker etter spar og ruter.

Grandåpneren svarer normalt 2 spar. Hvis det er spar som svarhånden vil spille sier han bare pass eller sørger for å melde utgang eller slem i denne farven. Vi husker at den kunstige meldingen som søkte etter myke farger ikke hadde noen begrensning oppad i styrke og det samme er tilfellet med 2 hjerter som søkemelding etter de hårde farvene.

Vil svarhånden spille ruterkontrakt går meldingene slik:

Nord	Syd
1 gr.	2 ♥
2 ♠	3 ♣

3 kløver er en absolutt konvensjonell ordre om å melde 3 ruter.

Vi behandlet forrige gang svarhåndens melding av 2 grand. Dengang gikk meldingen slik:

Nord	Syd
1 gr.	2 ♦
2 ♥	2 gr.
3 gr.	

og svarhåndens invitt til 3 grand var avhengig av at åpneren hadde tilpasning i kløver som var den laveste av de myke fargene som vi da behandlet.

På tilsvarende måte inviterer svarhånden til 3 grand ved å si 2 grand når det gjelder de hårde farvene:

Nord	Syd
1 gr.	2 ♥
2 ♠	2 gr.

Dette er invitt til 3 grand forutsatt at åpneren har god tilpasning til ruter. Åpneren får altså et valg når svarhånden sier 2

grand (likegyldig om det er søkt etter myke eller hårde farver). I begge tilfelle passerer svarhånden den konvensjonelle farvemeldingen som forlanger overgang i den laveste av de to farvene det dreier seg om. Det betyr at svarhånden lar åpneren velge mellom simpel farvepreferanse eller en sluttmelding av 3 grand. Det er en ypperlig meldeteknikk som lar beste kontrakt bestemmes av honnørtilpasningen i kortene og vi gir Lilliehöök, Wohlin & Co. vår kompliment for effektiv meldeteknikk. Selvsagt er det enkelte som ikke svermer for kunstige meldinger og holder på sin gamle Culbertson. Men vi skal ikke være blinde for at prinsippet om kunstige meldinger er knesatt allerede av Culbertson (f. eks. 2 grand som avslag på 2-åpning, 4 grand som spørsmål etter ess osv.) og forlenget har vunnet anerkjent fotfeste i internasjonal bridge (Marmic, Vienna, Efos, 2-kløversystemene, Blackwood etc.)

Med styrke i begge de hårde farvene sier åpneren ikke 2 spar, men 2 grand, altså:

Nord	Syd
1 gr.	2 ♥
2 gr.	

Nå har svarhånden 2 veier å gå. Vil han spille sparkontrakt sier han 3 hjerter som forlanger overføring til sparkontrakt. Vil han spille ruter, sier han 3 kløver som forlanger at åpneren melder 3 ruter.

Fremdeles er ikke kontraktens nivå avgjort. Svarhånden kan være sterk nok til både utgang og slem, men han må traske den konvensjonelle veien for å få plasert kontrakten på riktig hånd. Hvorvidt han så høyner f. eks. 3 spar til 4 spar eller sier pass, eventuelt starter med spørremeldinger, avhenger helt av hans egen styrke.

Vi har dermed gjort oss ferdig med hårde og myke farver og skal da — siden disse meldinger i så utstrakt grad gjør bruk av

overføringsbudenes prinsipper — samtidig behandle de resterende overføringsbud.

Det første vi merker oss er at overføringsbud aldri forekommer på 3-trekksnivået. Overføringsbudene er forbeholdt 2 og 4 trekksnivået. Vi husker enda en frisk diskusjon vi hadde med en av svenskenes toppspillere om dette og vi kan kun tilføye at hans argumentasjon (vi ville gjerne ha overføringsbud på alle trekkrtrin) var overbevisende.

På 4-trinnet er overføringsbudene enkle. De består bare av svarene 4 hjerter (som overføring til spar) og 4 ruter (som overføring til hjerter).

Hensikten med disse overføringsbudene er å avskjære motparten fra å lytte på tråden og bli delaktige i de opplysninger som framkommer hvis vi starter med 2 ruter eller 2 hjerter som overføringsbud til myke eller hårde farver. Dessuten avskjærer vi jo rent taktisk fjerdehand fra å komme inn i meldingene med en verdifull utspillsdirigerende melding. Den eneste svakheten som en slik overføringsmelding har er at den for alt hva åpneren vet kanskje er avgitt med renons eller singleton i hoppfarven og derfor kan fjerdehand farefritt doble for å markere utspill da åpneren er forpliktet til under enhver omstendighet å legge kontrakten over i nærmeste høyere-liggende farve.

En hånd som denne:

♠ D Kn 10 8 6 3 ♥ — ♦ 8 7 3 ♣ Kn 10 4

bør jo spilles i 4 spar etter makkers grand-åpning og derfor blir svarhåndens melding 4 hjerter som forlanger overgang til 4 spar av åpneren.

Og en hånd som denne:

♠ 4 ♥ 10 9 8 7 5 4 3 2 ♦ 7 3 ♣ 9 2

betinges svaret 4 ruter fra svarhånden for at åpneren skal havne i 4 hjerter på sin hånd.

♠ ♥ ♦ ♣

På 3-trekksnivået forekommer altså ikke overføringsbud. Meldingene:

Nord	Syd
1 gr.	3 ♠

viser en svarhånd på minst 14 poeng og en trumffarve som er lang, men temmelig hullete. Skal det derfor være en eventuell

slem i kortene må grandåpneren ha toppkort i trumffarven, for det er jo den vi i tilfelle skal leve av.

Se på en svarhånd som denne:

♠ E 9 8 7 5 3 2
♥ K 2
♦ 8 6
♣ E 9

Det er jo uten videre klart at vi har utgang når makker åpner med 1 grand. Men spørsmålet om slem avhenger helt av trumfstøtten. Åpneren kan jo meget godt ha bare to kort i hjerter.

Hvis åpneren har:

♠ 6 4
♥ E D Kn 6
♦ K D 10 9
♣ K D 6

så finnes det — selv med gunstigste sits — ikke mere enn 5 trekk i kortene.

Men har åpneren

♠ K D 6
♥ E D Kn 6
♦ K D 10 9
♣ 6 4

så er lilleslem i spar uangripelig til tross for at åpnerens hånd ikke er det ringeste sterkere (Vi har bare byttet om spar og kløver).

I det første tilfelle vil grandåpneren slå av med 3 grand, altså:

Nord	Syd
1 gr.	3 ♠
3 gr.	4 ♠

mens meldingene vil gå slik i det annet tilfellet:

Nord	Syd
1 gr.	3 ♠
4 ♠	5 ♦?
5 ♥	6 ♠

Her må vi imidlertid være oppmerksom på at åpneren også kan støtte på lengde i trumf uten honnorstyrke:

♠ Kn 10 6 4
♥ E D Kn 6
♦ K D 6
♣ K 7

Med foran angitte svarhånd vil meldingene gå:

Nord	Syd
1 gr.	3 ♠
4 ♠	5 ♦?
5 ♥	6 ♠

og slemmen avhenger bare av 1—1 fordeling av de uteværende trumf hvis ruter

A la carte Fortsett fra side 2

Hans neste tanke var at dette begrep han ikke. Hva i all verden kunne makker mene. Forsøkte makker å vise ham en gigantisk fordeling i spar og hjerter?

Jo mere Vest tenkte, desto gråere ble hans hjerneceller.

Omsider bestemte han seg til å si 6 ruter i og med at han ikke begrep hvor makker ville hen.

6 spar svarte makker.

Og nå spør vi Dem. Hva ville De gjøre med Vests kort?

Når De har grublet over saken, vil De finne løsning i slutten av spalten.

Verdensmesterskapet i Como spilles i dagene 25. januar til 3. februar.

Det blir en 3-kantkamp mellom Italia, U.S.A. og Argentina. Vi har tidligere bragt lagoppstillingen for Italia og U.S.A. og nevner her navnene på de for oss komplett ukjente argentinerne: Cramer, Olmedo, Cabane, Lerner og Blousson med Castro som kaptein.

Det eneste vi kjenner til Syd-amerikansk bridge er at Goren og flere andre amerikanske toppspillere har vært invitert til Syd-amerika og alltid er kommet hjem med solide seire. Så det vil være en stor overraskelse om argentinerne skulle kunne klare å hevde seg ved siden av de italienske

og amerikanske kanonene. På den annen side skal man ikke helt undervurdere dem. Det foregår i våre dager et ganske utstrakt bridgeutbytte. Konstam og Dodds har f.eks. nylig deltatt i det filipinske mesterskapet i spissen for et engelsk lag og den australske oppgaveturnering i jubileumsåret lå på et nivå som gjorde at folk flest sperret øynene opp for Sullivan & Co's fantastisk høye standard. I Syd-Afrika sitter en av verdens desiderte toppekspertter i spørremeldinger, Mr. Saphire, og selv om argentinerne ville overraske stort om de klarte å hevde seg i superklassen i Como, så kan vi ikke være enig med en herværende bridgeredaktør som betegner deres deltagelse som sportslig uheldig. Skal vi utvikle et Verdensmesterskap så må da Verdensmesterskapet være åpent akkurat som Olympiadene for folk fra alle verdensdeler. Skulle det kun vært adgang for de nordmenn som hadde plaseringsjanser i Olympiadene, er vi temmelig sikre på at det ville blitt temmelig snau norsk deltagelse. Ville f. eks. Danielsen fått lov å starte? Eller den 1500 m-løper som ga Luxemburg landets første og hittil eneste Olympiske gullmedalje?

Men tilbake til gåtens løsning.

Vest sa pass. Men er De enig i det?

Det er innlysende at det er noe som er galt. Men hvis makker er helt uten ess og har prestert å gå helt utenom Blackwood-

kommer ut. I motsatt fall forsvinner ruter-taperne på hjerter og slemmen vinnes selv med 2—0 sits i trumf.

Endelig skal vi behandle svaret 3 grand. Her må spillere som ikke er fortrolig med EFOS være oppmerksom på at det er en viss forskjell fra Culbertsons og Gorens 3-grandsvar og EFOS-svaret 3 grand på makkers grandåpning.

Forskjellen skriver seg fra at EFOS fullt ut godkjenner grandåpninger med 5-kortfarve i spar eller hjerter. Derav følger at en svarhånd som sitter med 3 kort i spar og/eller hjerter ikke uten videre kan utelukke muligheten av at 4 spar eller 4 hjerter

kan være en bedre kontrakt enn 3 grand. På slike hender kan det derfor ikke — som hos Culbertson og Goren — bli tale om å hoppe til 3 grand på en begrenset poengstyrke som utelukker slem. Veien bør gå via 2 kløver for å kontrollere åpnerens fordeling.

Følgelig blir svaret 3 grand å avgi med fordelingen

♠ x x
♥ x x
♦ x x x x x
♣ x x x x

altså 9 kort i de uedle färvene og med den tilstrekkelige styrke for utgang, men ikke slem. Hvorvidt kløver eller ruter er lengste farve, er selvsagt likegyldig.

Månedens spill

(Forts. fra side 9).

for Vest i alle farger. Syd hadde vist tre kløver. Etter Østs fordelingskast i ruter var det videre overveiende sannsynlig at Øst hadde tre kort i fargen, og følgelig måtte også Syd ha tre. Syd hadde gjenmeldt spar-fargen og måtte derfor ha minst fem. På den annen side kunne han etter spilleforingen ikke ha fler enn fem, fordi han i så fall hadde singleton i hjerter. Men med single hjerter ville han selvsagt tatt for hjerter Konge og kastet sin kløvertaper før han gikk på ruterfargen. Dermed hadde Vest den fulle oversikt over situasjonen. Spørsmålet var om han kunne forhindre at Syd fikk stjålet sin rutertaper, og dermed bete kontrakten. Vest så muligheten, og spilte på den. Hvis Øst hadde trumf 9, måtte Syd gå bet når Vest fortsatte med kløver til tredobbeltrenons. Det hjalp ikke om spilleren trumfet på bordet. Øst ville trumfe over, og Syd kunne ikke vinne ved krysstjeling fordi Vest i så fall måtte få stikk for Knekten i trumf. Da spillet forekom lot spilleren kløveren gå til trumf på hånden. Men nå fikk Øst anledning til å kvitte seg med en ruter, og da Syd forsøkte å dekke sin rutertaper med trumf, kunne Øst stikke over.

Red. vil gjerne knytte noen kommentarer til Månedens Motspill. Denne serien har jo hatt

til hensikt å gi en praktisk demonstrasjon av fordelingssignalenes fantastiske effektivitet som grunnlag for det gode motspill. Her får leserne selv anledning til å følge oppbygningen av resonnementene og se hvor avklart situasjonene fortoner seg når den eksakte fordeling blir klarlagt. Ikke bare norske, men også utenlandske lesere, har gitt uttrykk for den interesse hvormed de følger Vinjes serie.

Til spillet i dette nummer har vi en liten tilføyelse: Vinje konstaterer kort og godt at Syd må ha 3 kort i ruter. Det faller helt automatisk for ham som behersker teknikken til fullkommenhet. Av hensyn til de lesere som ennå kan trenge en mere fullstendig analyse skal vi utdype Vinjes analyse noe.

Hvorfor kan man vite at Syd har 3 kort i ruter?

Ganske enkelt fordi Syd med sine 9 ruter selvsagt ville ha spilt ruter for hjerter for om mulig å bli kvitt sin kløvertaper.

Men kan ikke Syd ha 5 kort i ruter?

Nei, det er utelukket når han (i diagramstillingen) allerede har vist at han må ha: 5 kort i spar, 3 kort i kløver og 1 kort i hjerter — vi spiller jo bare med 13 kort ialt.

Alle disse slutninger følger av det enkle faktum at Øst legger ruter 3 første gang fargen spilles og dermed markerer at han har et ujevnt antall kort i fargen. Vest sitter jo selv med ruter 2 og kan dermed se hva signalet betyr. Det kan (i parentes bemerket) ikke spilleren se i dette tilfelle.

svarene ved sin melding 5 hjerter for å vise en kjempeoseter i spar og hjerter, så må hans melding i tilfelle bli enten 6 hjerter eller pass. Meldingen 6 spar må under enhver omstendighet utelukke en 2-seter.

Og når Vests meldinger har vært 1 ruter — 4 grand og 6 ruter så kan iallfall ikke makker ta ut 6 ruter på grunn av manglende ruterstøtte.

At noe er galt er soleklart og ingen kan kritisere Vest for å si pass til 6 spar fordi han ikke begriper makkers manøvrer. Men gir ikke makkers 6 sparmelding ham sjansen til å oppdage at makkers 5 hjerter-

svar berodde på en forsnakkelse — for det er gätens løsning — og med spar ess si 7 spar?

Stakkars Vest hadde det ikke lett — aller minst når klubbkameratene begynte å erte ham med at andre klarer å komme i storeslem med bare 4 ess, mens han ikke greier det med 5 ess til disposisjon. Hans store trost var imidlertid at selv om Astra ledet med 4 poeng ved halvrid, så vant hans lag kampen. Men noen «stor salaam» ble det ikke ved hans bord — iallfall ikke på tyrkisk fasong — men derimot ved det andre bordet hvor Astraparet meldte 7 ruter.

Omkring «FORDELINGSKASTENE»

I de senere numrene av Magasinet har leserne hatt anledning til å sette seg inn i den første teoretiske utredning om fordelingskast og fordelingsutspill. Vi vil på det sterkeste anbefale turneringsspillere å sette seg grundig inn i disse variantene som noensomhelst tvil betyr en ypperlig støtte for det korrekte motspill. Det er en spesiell glede for Norsk Bridgemagasin å ha vært den første som har gitt plass for Vinjes fremragende nye motspillteorier og det er hyggelig å kunne konstatere det friske norske initiativ på dette område. På grunnlag av henvendelser fra toppspillere i andre land kan vi konstantere at disse nye idéer har vakt både oppsikt og interesse.

En av årets Nordiske mestre Sven Welith forteller om følgende «motspillsvariant» i et av treningsspillene foran det Nordiske Mesterskapet. Under tittelen: «Sånt hender» skriver Welith:

«Sånt hender, endog i bedre selskap, skjønt det virker ganske utrolig».

Nord har gitt. Ingen i sonen:

♠ E 8 5 3	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>⊙</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	⊙			S		♠ K Kn 7 6 4
	N										
V	⊙										
	S										
♥ 10 5 2		♥ 9 5									
♦ E D 8		♦ 10 6 5									
♣ 10 3 2		♣ D 7 5									
<table style="margin: auto;"> <tr><td>♠ D 2</td></tr> <tr><td>♥ K D 7</td></tr> <tr><td>♦ K Kn 7 3</td></tr> <tr><td>♣ E K 6 4</td></tr> </table>			♠ D 2	♥ K D 7	♦ K Kn 7 3	♣ E K 6 4					
♠ D 2											
♥ K D 7											
♦ K Kn 7 3											
♣ E K 6 4											

Som Syd åpnet jeg med 1 grand. Persson som Nord svarte 2♥ og jeg la på til 3♥. Min melding viser maksimum — hvilket jeg ikke har etter vår beregning — pluss hjertertilpasning. Jeg håpet på 1 Ess og kanskje damen i ruter eller kløver sammen med

hjerterlengden hos Nord. Nord meldte korrekt 3 grand, hva jeg ikke var så glad for — ville jo heller hørt 4 hjerter — men lot kontrakten stå.

Vest startet med ♠ 3 og motspillerne kan uten vanskeligheter ta 5 sparstikk og 2 ruterstikk. Nåja — riktig slik gikk det nok ikke! Mitt håp om at Vest skulle ha invitert fra esset og kongen i spar — slik at det kunne bli en mulighet for et sluttspill — forsvant brått da Øst stakk med ♠ K og returnerte ♠ 6. Det så jo nå ganske dystert ut. Når min dame kom, begynte imidlertid Vest å gruble og nøiet seg tilslutt med å legge femeren! Nå var spillet plutselig nede i bare 1 bet. Det viste seg etterpå at Vest, som ikke kan se at Østs sekser var en returinvitt, på en eller annen måte fikk for seg at retur fra ♠ 8 5 ville gå opp i saksposisjon og derfor syntes det var bedre å la Syd være inne og selv beholde saksen over Syd.

Ja, nå fikk jeg hastverk med å sikre meg hjerterstikkene og skilte meg omgående av med en kløver fra egen hånd. Kanskje kunne motspillerne lures til å følge eksemplet. Øst la ♠ Kn for å vise hvorledes det sto til med den farven og senere kom det to ruter. Vest kastet ♦ 8 og ♣ 2. At Vest ikke la ♣ 2 fra damen tredje var jeg sikker på, men kanskje fra tieren

♣ Kn fra bordet syntes dog ikke å berede Øst noen bekymringer, ubesværet la han en liten. Motet sviktet meg, jeg bestemte meg til å være fornøyd med å slippe med 1 bet og stakk opp med esset. ♣ K ble innkassert og jeg kunne ikke finne på noe bedre enn å fortsette med kløver. Vest la ♠ 8! — og Øst kom inn på ♣ D.

På dette tidspunkt hadde motspillerne tapt det meste av interessen for dette spillet

og Øst satte makker inn på ♠ E. Ruter fra E D ga meg stikk for Kongen og Syd vant høyst ufortjent spillet. Ved det andre bordet gikk 1 grand akkurat hjem.

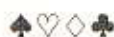
En liten detalj. Det er nok ofte bedre at Øst i annet stikk spiller ♠ 4 i stedet for den konvensjonelle sekseren. Mot reglene, javel, men det viser tydeligere *invittene* — og det kan ha sin betydning! Har selv latt spilleren gå hjem i en umulig 3 grand — nettopp i en lignende situasjon, slutter beskjedne Sven Welith.

Atter et tilfelle for fordelingsignalene! Vi ba Vinge om hans kommentarer og her er de:

Det riktige utspillet er ♠ 5 når man bruker fordelingsutspillene. Nord legger ♠ 9, Øst ♠ K og Syd ♠ 2.

All den stund Vest må ha 2 spar som er høyere enn femmeren må han enten ha ♠ E, D — ♠ E, 8 eller ♠ D, 8. Alle de andre kortene i farven har jo Øst full oversikt over. Selv om utspillet er fra 3-kortfarve kan Vest plasseres med de samme nøkkelkort i spar.

Ruter av ♠ Kn river med seg ♠ 10 hos Nord. Her blir ♠ 8 godspilt hos Vest og da Vest må ha ♠ 3 hvis han har invitert fra 4-kortfarve så er forbindelsen i orden.

Som leserne vil vite er det teknisk sett forskjellig mellom de svenske fordelingskast hvor man legger «høy—lav» for å vise et ujevnt antall kort i farver og Vinjes påkast hvor «høy—lav» viser ujevnt antall.

Alle er enige om at markering aldri må føre til tap av stikk. Etter Vinjes teori oppstår derfor en viss vanskelighet ved kombinasjoner som Kn, 4 — 10, 2 o. l. Å legge «høy—lav» kan lett komme til å koste stikk — og å legge liten betyr teknisk sett at man feilmarkerer. Vinje hevder imidlertid at han hittil ikke har hatt vanskeligheter i disse situasjoner. Dette er naturligvis riktig — men det er nå engang ikke alle som er like

skarpe i analysene som vår Ekspertklubb-redaktør og derfor tar vi opp problemet.

I og for seg er det jo det samme med hvilken kastrekkefølge man gir et signal, bare signalet i seg selv er klart. Forsåvidt kan det ene være like anvendbart som det annet (av disse 2 signaltypene). Vinje mener imidlertid at det er lettest å bruke «høy—lav» på likt antall fordi *fordelingsutspillene* bygger på det samme prinsippet. Derved blir det samme regler — og det blir det letteste.

Lettest — javel, det innrømmer vi gjerne, men det problemet som interesserer mere er spørsmålet: — Hva er det beste — teknisk sett?

Vinje avviser den svenske kastrekkefølgen ved å vise til følgende eksempel:

og påviser med full rett at her kan den svenske metoden ikke brukes fordi den i tilfelle åpner for en saks (hvis man kaster nieren) og ergo kan medføre tap av stikk.

Helt enig. Men det skyldtes at mellomkortene er «bundet» og alle er jo enig om at signaler ikke kan komme på tale hvis det fører tap til av stikk. Det er jo kjent nok når det gjelder eventuelle styrkekast.

Men la oss gjøre en liten forandring:

Nord—Syd har de samme kortene. Men nå står Øst fritt og har ingen vanskeligheter med å legge sekseren for å markere fordelingen.

Etter vår oppfatning vil det forholdsvis ofte kunne bli for dyrt å kaste f.eks. en knekt for å markere doubleton og da føres det inn et usikkerhetsmonument i kastene. Er toeren fra honnør annen — eller er den et ordinært signal for å vise ujevnt antall. Det er dette problemet som vi mener bør fjernes. Argumentet med letteste variant (Forts. side 20).

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

HELGE VINJE

Til Ekspertklubbens lesere.

Fra dette nummer foretar vi en omlegging av Ekspertklubbens oppgaver. Vi er nemlig enig med de losere som hevder at meldinger ikke lenger er særlig godt egnet som emne for oppgaveløsninger. Det forholdsvis vide felt innen meldeteorien som tidligere ble overlatt bridge-skjenn og logikk er idag for det meste dekket av de mange meldesystemer og konvensjoner som etterhvert er lansert. Mange av de meldeproblemer som kan kreve en ganske skarp analyse innen et system er faktisk systematisk løst innen andre meldesystemer og rammen for meldeproblemer blir følgelig meget snever.

Til gjengjeld bringer vi nå bare spilleoppgaver. Oppgavene vil bli lagt mest mulig opp til levende turneringsbridge og vi håper på denne måten å kunne bringe impulser til alle de aktive spillere som er interessert i å skjerpe sitt blikk for de muligheter spillet byr på.

Red.

Oppgave nr. 1.

♠ D 7 3 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E K 5 4
		N									
V			Ø								
		S									
♥ 8	♥ 9 7 6 5										
♦ E K Kn 6 3	♦ D 5										
♣ E 5 3	♣ 9 6 4										

Øst spiller 4 spar uten meldinger fra motpartens side. Syd spiller ut hjerter Ess og fortsetter med Kongen. Hvordan vil De spille som Øst?

Oppgave nr. 2.

♠ K 3	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 5
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E K 6	♥ 9 8 7 5 3 2										
♦ K 9 6 5 3	♦ E 4 2										
♣ E K 2	♣ 8 6 3										

Øst spiller 4 hjerter. Motparten har ikke meldt. Syd spiller ut kløver D som stikkes på bordet. Så følger Esset i trumf og Syd viser renens. Hvordan vil De legge an spillet som Øst?

Oppgave nr. 3.

♠ D 8 3	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 9 4
		N									
V			Ø								
		S									
♥ K 7 5	♥ E D 2										
♦ 7 4 3	♦ E K D 5 2										
♣ E Kn 9 4	♣ K 6 2										

Meldinger:

Øst	Vest
1 gr.	3 gr.

Syd spiller ut ruter Knekt, og Nord legger ruter 8. Hvordan vil De spille som Øst.

Oppgave nr. 4.

♠ K 4 3	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E Kn 6 2
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E 6	♥ D 4										
♦ K Kn 5 4 3	♦ 9 6										
♣ D 8 3	♣ E K Kn 7 2										

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	2 ♦	pass	1 ♠
pass	4 ♠	pass	2 ♠
pass			pass

Syd spiller ut ruter Ess fulgt av ruter 7. Hvordan vil De føre kortene som Øst?

Løsning til oppgave nr. 33.

Ingen i færesonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	1 gr.	2 ♥	pass
?			

Hva melder De som Syd med følgende kort:

♠ E D 10 7 4 ♥ D 5 ♦ K 10 3 ♣ K 7 2

Pass: 5 poeng.

Nords 2 hjerter er ikke krav for en runde. Han har en honnorsvak hånd, men er relativt spillesterk i hjerterkontrakt. Med en honnorsterk hånd ville Nord dobbelt Vests grandmelding, eventuelt hoppmeldt i hjerter. På 2 hjerter har Syd bare å si pass.

Løsning til oppgave nr. 34.

Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 ♦	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
3 gr.	pass	4 ♠	pass
4 gr.	pass	5 ♠	pass
?			

Hva melder De som Syd med følgende kort.

♠ E D ♥ 8 5 ♦ K D 6 3 ♣ K D Kn 6 2

7 kløver: 5 poeng.

Etter Nords meldinger er hans fordeling helt klar. Han har vist fem ruter og fire hjerter (reverse) og minimum 3 kløver. Dessuten har han vist tre Ess. 7 kløver må derfor være til å legge opp, med mindre motparten varter opp med helt ekstreme fordelinger. Syds hjertertaper forsvinner på bordets femte ruter, og spar Dame kan trumfes på bordet. Derimot er det langt fra sikkert at 7 ruter kan vinnes til tross for at ruterfargen i og for seg er minst like solid som trumfarge. I ruterkontrakt må imidlertid spar Dame i tilfelle dekkes med trumf på den lengste hånden, og Syd blir ikke kvitt hjertertaperen.

Løsning til oppgave nr. 35.

♠ 8 6	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E D 10 9 7 2
		N									
V			Ø								
		S									
♥ 8 6 4	♥ E D 10										
♦ E K 7	♦ D 5 3										
♣ Kn 7 5 3 2	♣ 6										

Øst spiller 4 spar uten meldinger fra motpartens side. Syd spiller ut hjerter 9, Kongen hos Nord og Esset hos Øst. Så følger ruter til Kongen og trumf fra bordet. Nord er renøns og kaster en kløver. Hvordan vil De spille som Øst?

Hvis Syd har fler enn to kløver kan ikke kontrakten vinnes mot beste motspill. Dette faktum skal Øst akseptere og må bare innstille seg på andre faremomenter. Den utspilte hjerter 9 kan være fra dobbelton, og i så fall er faren for stjeling overhengende. Øst kan imidlertid forhindre stjelingen ved straks å spille kløver. Derved bryter han forbindelsen mellom motspillerne for hjerter er spilt enda en gang. Det betyr at Øst må gå opp med spar Ess, og når han senere kommer inn er det bare å trekke trumf. Dessuten må Øst ta finessen i hjerter med tiere.

Løsning til oppgave nr. 36.

♠ E D 4	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 6 3
		N									
V			Ø								
		S									
♥ K 5	♥ D Kn 10 8 4										
♦ K D 4	♦ E Kn 9 7 5										
♣ E 7 6 5 3	♣ 10										

Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
		1 gr.	pass
4 ♠	pass	5 ♣?	pass
5 ♠	pass	pass	pass

Vest spiller ut hjerter 2, som går til Esset hos Syd. Han spiller så ruter 3, Vest ruter 2 og bordet ruter Dame. Hvordan vil De spille i mot som Øst?

Øst skal stikke med ruter Ess og returnere kløver 10.

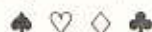
Det kan synes lite fristende for Øst å spille kløver

LØSNINGENE

sendes Helge Vinje, Heierstuveien 19, Tåsen, Oslo. — De må postlegges innen 14 dager etter at løserne har mottatt magasinet.

1. premie: 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort. Sølvpremier til årets 2 beste løserne.

ut fra det resonnement at det hjelper Syd til å plasere kløverhonnørene riktig. En mer inngående analyse viser imidlertid at faren for at en av motspillerne ellers kan bli nødt til å spille til dobbeltonens er overhengende. Syd eliminerer hjerter og ruter, tar ut motpartens trumf i to runder og spiller kløver, som får løpe. Går den til Øst, må han spille til dobbeltonens. Og skal Vest bli inne, må han bruke en honnør unodig for å forhindre at Øst kommer inn. Det betyr sannsynligvis at Vest enten må spille til dobbeltonens eller opp til en saksekombinasjon i kløver. Det er denne spilleføring Øst skal forpurre ved straks å stikke med ruter Ess og spille kløver 10. Dermed er imidlertid ikke det hele over. Øst må være på vakt når spilleren eliminerer ruterfargen etterat trumf og hjerter er spilt to ganger. Øst må ikke stikke den tredje ruter høyt, men legge lavt. Ellers vil Syd la ham beholde stikket, idet han kaster en kløver på hånden, og Øst må spille til dobbeltonens.

Omkring «Fordelingskastene»

(Forts. fra side 18).

med samme påkastningsprinsipp er etter vår oppfatning ikke holdbart hvis den svenske påkasteknikken er bedre eller klarere. Enhver får selv gjøre seg opp en mening om hva som vil forekomme hyppigst.

- 1) at man ikke har råd til å markere doubleton med honnør annen eller
- 2) at man ikke har råd til å kaste «høy—lav» fra 3-kortkombinasjoner og treffe sitt valg deretter.

Vi diskuterte problemet med Jan Wohlin for ikke lenge siden. — Huff, sa Jan, — der minner du meg på det spillet fra Gäfle dengang Lolo (Lilliehöök) og jeg spilte fast sammen. Se her:

♠ D	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ Kn 8
		N									
V			Ø								
	S										

kontrakt 3 grand. Spilleren trakk den single damen og jeg la knekten for å markere doubleton. Men her er spillerens kort.

K 10 9 6 5 4 3

Du ser lett at alle hans problemer var løst. Han hadde jo råd til å stikke over. Det har han ikke råd til hvis jeg hadde lagt liten — og takket være denne tempogevinst sto kontrakten. Det er mange år siden, men det var også siste gang jeg har lagt «høy—lav» for å markere likt antall, sa Wohlin.